

НАРЕДБА № 1 ОТ 16 ФЕВРУАРИ 2021 Г. ЗА РЕДА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ИДЕНТИФИКАЦИЯ НА ДВИЖИМИТЕ КУЛТУРНИ ЦЕННОСТИ И ЗА ВОДЕНЕ НА РЕГИСТРИ НА ДВИЖИМИТЕ КУЛТУРНИ ЦЕННОСТИ

Издадена от министъра на културата

Обн. ДВ. бр.17 от 26 февруари 2021г.

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. (1) С наредбата се уреждат:

1. редът за извършване на идентификацията на движими вещи като движими културни ценности от национални, регионални, общински и частни музеи;

2. редът за извършване на идентификация от Националната библиотека "Св. св. Кирил и Методий", наричана по-нататък Националната библиотека;

3. редът за извършване на идентификацията на движими вещи като движими културни ценности от търговец или кооперация, наричани по-нататък "търговец", получил разрешение за извършване на търговска дейност с движими културни ценности;

4. редът за създаването и воденето на регистъра на движимите културни ценности със статут "национално богатство" в Министерството на културата и поддържането на базата данни за тях, както и обстоятелствата и промените, подлежащи на вписване;

5. редът за създаването и воденето на регистри от музеите по т. 1 за идентифицираните от тях движими вещи като движими културни ценности и поддържането на базата данни за тях, както и обстоятелствата и промените, подлежащи на вписване;

6. редът за създаването и воденето на регистри от търговците по т. 3 за идентифицираните от тях движими вещи като движими културни ценности и поддържането на базата данни за тях, както и обстоятелствата и промените, подлежащи на вписване;

7. редът за предоставяне на информация от музеите и търговците на Министерството на културата за идентифицираните от тях движими вещи като движими културни ценности.

(2) Националната библиотека извършва идентификация на книжовни и архивно-документални ценности при условията и по реда, предвидени за националните музеи.

(3) Държавните, регионалните и общинските музеи не извършват идентификация по реда на тази наредба, когато придобиват вещь, която може да се определи като движима културна ценност. В тези случаи идентификацията се извършва по реда на наредбата по чл. 34, ал. 6 от Закона за културното наследство (ЗКН).

Раздел II. Идентификация

Чл. 2. Чрез идентификацията, извършена по реда на тази наредба, се определя:

1. дали дадена вещь съответства на критериите за движима културна ценност;
2. класификацията на движимите културните ценности според принадлежността им към определен исторически период съгласно чл. 52 от ЗКН и според научната и културната област, към която се отнасят съгласно чл. 53 от ЗКН;
3. класификацията на природните образци съгласно чл. 53, т. 5 от ЗКН;
4. класификацията на движимите културни ценности и на природните образци, които отговарят на критериите за национално богатство при предоставянето на статут на национално богатство при условията и по реда на ЗКН.

Чл. 3. (1) По реда на тази наредба се извършва идентификация на:

1. вещь, която може да се определи като културна ценност;
2. колекция от вещи, които в своята цялост и тематична свързаност могат да имат научна и културна стойност;
3. група от вещи с много близки характеристики, изработка, периодизация или други сходни белези, които за целите на идентификацията се разглеждат като един предмет.

(2) Идентификацията по ал. 1 се извършва по искане на физически или юридически лица или задължително в случаите, посочени в чл. 5.

(3) Идентификация на вещи като движими културни ценности могат да извършват:

1. държавни и регионални музеи;
2. общински и частни музеи, определени със заповед на министъра на културата;
3. търговци, получили разрешение за извършване на търговска дейност по реда на ЗКН.

(4) Министърът на културата издава заповед, с която определя музеите по ал. 3, т. 2, които имат право да извършват идентификация по реда, предвиден в тази наредба.

(5) Музеите подават заявление за издаване на заповед по ал. 4, като в него посочват следната информация:

1. за общински музей:
 - а) условия за съхранение на вещите, които ще подлежат на идентификация, включващи фондохранилища, работни помещения, лаборатория, сигнално-охранителна техника, система за пожароизвестяване и средства за пожарна безопасност;
 - б) одобрено щатно разписание за:
 - ба) най-малко двама музейни служители, които притежават необходимата квалификация за съответната област по чл. 53 от ЗКН;
 - бб) музейен служител на длъжност "реставратор", вписан в регистъра по чл. 165, ал. 1 от ЗКН, в съответната област на консервация и реставрация;
2. за частен музей:

а) условия за съхранение на вещите, които ще подлежат на идентификация;

б) най-малко двама музейни служители с необходимата квалификация за съответната област по чл. 53 от ЗКН, вписани в регистъра по чл. 96, ал. 4 от ЗКН;

в) музеен служител, вписан в регистъра по чл. 165, ал. 1 от ЗКН, в съответната област на консервация и реставрация;

3. областите за извършване на идентификация съгласно чл. 53 от ЗКН, за които музеят е кандидатствал.

(6) Заповедта по ал. 4 се издава в едномесечен срок от постъпване на заявлението по ал. 5.

(7) При промяна на обстоятелства, заявени по реда на ал. 5, определеният за извършване на идентификация общински или частен музей е длъжен:

1. да уведоми Министерството на културата в 14-дневен срок от настъпване на промяната;

2. от датата на настъпване на промяната да не разглежда постъпили заявления за извършване на идентификация.

(8) На интернет страницата на Министерството на културата се публикува списък на всички музеи, които извършват идентификация, включително определените по реда на ал. 4. Списъкът съдържа наименование, седалище, адрес, териториален обхват, тематичен обхват и класификация за съответната област по чл. 53 от ЗКН.

(9) Главна дирекция "Инспекторат по опазване на културното наследство" ежегодно извършва тематични проверки на общински и частни музеи за спазване на условията, предвидени в този раздел.

Чл. 4. (1) Музеят може да извърши идентификация съвместно с друг музей или с друга научна или културна организация или висше училище, когато не разполага с необходимите материални условия за това. Отношенията между научната и културната организация, висшето училище и музея, извършващ идентификацията, се уреждат с писмен договор.

(2) Когато музеят не разполага с необходимите музейни служители за извършване на идентификацията в съответната област по чл. 53 от ЗКН, заявителят се уведомява писмено в 7-дневен срок от постъпване на заявлението. В уведомлението се посочва, че заявлението за идентификация може да бъде препратено в друг музей, разполагащ с музейни служители по чл. 53 от ЗКН, в случай че бъде получено писмено съгласие за това от заявителя.

(3) Заявлението за идентификация се изпраща в друг музей само след писмено съгласие, предоставено от заявителя в 7-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 3.

(4) В случай че заявителят не предостави писмено съгласие в посочения срок, преписката по подаденото заявление се прекратява.

Чл. 5. (1) На задължителна идентификация подлежи:

1. вещ, която може да се определи като културна ценност и е собственост на държавни и общински органи и институции, включително движима вещ, включена в обществени колекции по чл. 109а от ЗКН;

2. вещ, която може да се определи като културна ценност, в случаите, когато е предмет на възмездна прехвърлителна сделка по чл. 113, ал. 1 от ЗКН;

3. вещь, която може да се определи като културна ценност и ще подлежи на износ, временен износ, изнасяне или временно изнасяне по реда на Наредба № 2 от 25.02.2014 г. за реда за издаване на разрешения за износ, временен износ и временно изнасяне на движими културни ценности и на сертификата по чл. 128, ал. 3 от ЗКН за изнасяне и временно изнасяне (ДВ, бр. 28 от 2014 г.);

4. вещь, за която е направено предложение по чл. 7, ал. 5 от ЗКН.

(2) Износ на придобити извън територията на страната културни ценности по чл. 97, ал. 6 от ЗКН в страните от Европейския съюз се извършва с документите им за произход, с които са били внесени.

Чл. 6. (1) Не подлежат на идентификация по реда на тази наредба:

1. движимите културни ценности, придобивани от държавни, регионални и общински музеи;

2. движимите вещи съгласно чл. 7, ал. 3 от ЗКН;

3. археологически предмети, монети и монетовидни предмети и произведения на изобразителните изкуства, внесени на територията на страната, с произход от други държави в случаите, когато са придружени с документ за произхода и за способа на придобиването им;

4. произведения на съвременното изкуство, собственост на автора или на неговите наследници, освен ако идентификация е поискана от автора или наследниците му.

(2) Не подлежат на идентификация за целите на последваща продажба произведения на българското изобразително и приложно изкуство във всички разновидности, създадени след 1900 г., както и български печатни книги, издадени след 1805 г.

Чл. 7. (1) Не са културни ценности и не подлежат на идентификация по реда на тази наредба, освен когато за тях е направено предложение за идентификация от министъра на културата или оправомощено от него длъжностно лице:

1. машинно сечени монети и монетовидни предмети, които нямат значение за научните изследвания и експозиционната стойност, с изключение на особено редки и ценни екземпляри, идентифицирани по реда на този закон като културни ценности;

2. машинно произведени предмети, които не носят подпис или знак на своите автори или са произведени в големи количества, не притежават значима културна, научна или художествена стойност или не са свързани с историческа личност или събитие;

3. произведения на изкуството, собственост на техните автори, или такива, които не са по-стари от 50 години;

4. антикварни предмети, представляващи произведения на изкуството, които не са по-стари от 100 години, с изключение на особено редки и ценни екземпляри, идентифицирани по реда на този закон като културни ценности;

5. остатъчен материал - отпадъчна субстанция, получена вследствие от човешка дейност, която няма функционално или художествено предназначение.

(2) Предложението по ал. 1 е мотивирано и съдържа обосновка за историческото, културното или научното значение на предметите.

Чл. 8. С движими културни ценности, придобили статут "национално богатство", могат да се извършват възмездни прехвърлителни сделки или да бъдат предмет на износ или изнасяне само след тяхното вписване в регистрите по раздел VI от тази наредба.

Раздел III.

Ред за извършване идентификация от държавен, регионален, общински и частен музей

Чл. 9. (1) За извършване на идентификация на движима вещ, на колекция от движими вещи или на група от вещи с близки характеристики, изработка, периодизация или други сходни белези се подава заявление по образец съгласно приложение № 1 до съответния по тематичен и териториален обхват национален или регионален музей или до общински и частен музей, определен за извършване на идентификация със заповед на министъра на културата.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава от:

1. държавни и общински органи и институции;
2. физически и юридически лица, както и от регистрирани вероизповедания.

(3) Към заявлението се прилагат:

1. декларация за произхода и способа за придобиване на вещта, колекцията или групата вещи по образец съгласно приложение № 2;
2. документи, удостоверяващи правото на собственост или държане;
3. декларация за авторство по образец съгласно приложение № 3 - за случаите по чл. 6, ал. 1, т. 4;
4. цветно изображение за всяка вещ на електронен носител с резолюция, позволяваща нейното отпечатване, като при необходимост може да се приложи повече от едно изображение, с което се представят различни ракурси и/или детайли на вещта;
5. за група от две или повече вещи - изображение на групата с резолюция, позволяваща нейното отпечатване, като при необходимост може да се приложи повече от едно изображение, с което се представят различни ракурси и/или детайли на отделните вещи от групата или на цялата група от вещи.

Чл. 10. (1) За всяко регистрирано в музея заявление за идентификация директорът на музея или оправомощено от него длъжностно лице разпорежда извършване на проверка за изпълнение на изискванията по чл. 9.

(2) Проверката по ал. 1 се извършва от длъжностно лице, определено със заповед на директора на съответния музей, в 3-дневен срок от регистриране на заявлението.

(3) При установени непълноти или несъответствия в подаденото заявление и приложените към него документи заявителят се уведомява писмено да отстрани недостатъците в 10-дневен срок от получаване на уведомлението за това.

(4) В уведомлението по ал. 3 задължително се указва на заявителя, че при неотстраняване на недостатъците в заявлението и в приложените към него документи производството по преписката ще бъде прекратено.

Чл. 11. (1) Когато длъжностното лице въз основа на проверката на документите по чл. 10, ал. 2 установи, че подаденото заявление е редовно, заявителят се уведомява писмено за:

1. започване на процедура по извършване на идентификация на движима вещ като културна ценност със сключване на писмен договор;

2. издаване на удостоверение за идентификация на движима вещ, която не е културна ценност, след извършване на оглед на вещта.

(2) Процедурата по ал. 1, т. 2 включва следните действия:

1. оглед на вещта, който се извършва в 7-дневен срок от представянето на вещта в музея;

2. издаване на удостоверение, че вещта не е културна ценност съгласно чл. 7, ал. 3 и 4 от ЗКН и/или не подлежи на идентификация.

(3) За издаването на удостоверението по ал. 2, т. 2 от държавни и регионални музеи се заплаща държавна такса, определена с тарифата по чл. 4, ал. 2, т. 4 от Закона за закрила и развитие на културата.

(4) За издаването на удостоверението по ал. 2, т. 2 от общински и частни музеи се заплаща такса, определена с наредба на съответния общински съвет или със заповед на директора на частния музей.

Чл. 12. (1) Договорът по чл. 11, ал. 1, т. 1 се сключва в 14-дневен срок от получаване на уведомлението на музея. В случай че договарът не бъде сключен в 14-дневния срок или разходите по извършване на идентификацията не бъдат заплатени в същия срок, преписката по подаденото заявление се прекратява.

(2) Договорът по ал. 1 задължително съдържа:

1. предмет;

2. страни по договора;

3. описание на вещта/колекцията или групата от вещи;

4. срок за извършване на идентификацията;

5. мястото и другите условия, необходими за извършване на идентификацията;

6. разходите по извършването на идентификацията, включително държавна такса и други, когато такива се предвиждат в договора.

(3) Разходите по ал. 2, т. 6 се определят:

1. след първоначален оглед на предметите или на приложените към заявлението по чл. 10 изображения на предметите;

2. въз основа на дейностите, необходими за извършването на идентификацията.

(4) По предложение на заявителя в договора по ал. 2 може да бъде определено и друго място за извършване на идентификацията, когато:

1. размерът или състоянието на вещта не позволява да бъде преместена;

2. преместването засяга или може да навреди на нейната сигурност.

Чл. 13. (1) В 7-дневен срок от заплащане на разходите по договора за идентификация директорът на музея издава заповед за назначаване на комисия, която да извърши идентификацията. В заповедта се посочва:

1. съставът на комисията, в който се включват трима музейни експерти, като при необходимост могат да бъдат включени и други експерти от съответната област, вписани в регистъра по чл. 96, ал. 4 от ЗКН, както и лица, вписани в регистъра по чл. 165 от ЗКН;

2. председател на комисията, определен от състава ѝ, който води заседанията и организира дейността ѝ;

3. вещта/вещите - предмет на идентификацията;

4. мястото, графикът и другите условия, свързани с работата на комисията;

5. срокът за извършване на идентификацията, който не може да бъде по-дълъг от 6 месеца.

(2) Срокът по ал. 1, т. 5 може да бъде удължен с още 6 месеца по мотивирано предложение на комисията, ако в процеса на работа тя установи, че състоянието на вещта или нейните характеристики налагат това. Заявителят се уведомява за удължаването на срока и за необходимостта от изменение на договора.

(3) Когато експерт по ал. 1, т. 1 не е служител в музея, извършващ идентификацията, отношенията между него и музея се уреждат с писмен договор.

Чл. 14. (1) Заседанието на комисията се свиква от нейния председател и се счита за редовно, когато присъства целият ѝ състав.

(2) Заявителят представя вещта в деня на първото заседание на комисията, ако друго не е уговорено между него и музея с договора по чл. 12, ал. 1.

(3) За всяко заседание се води протокол, в който се вписват приетите от комисията решения.

Чл. 15. (1) За резултатите от идентификацията комисията изготвя експертно заключение по образец съгласно приложение № 4.

(2) В експертното заключение се посочва, че:

1. вещта не съответства на изискванията за културна ценност, или

2. вещта съответства на изискванията за културна ценност;

3. за вещта са налице достатъчно данни за съответствие с критериите за национално богатство.

(3) Експертното заключение по ал. 2 съдържа:

1. класификацията на културната ценност съгласно чл. 52, 53 и 54 от ЗКН;

2. информация за: наименованието, описанието, състоянието, теглото, авторството, мястото и времето на създаване, материалите на изготвяне, техниката, размерите, приблизителната стойност в левове, специфичните особености и други характеристики;

3. цветно изображение на вещта с резолюция, позволяваща отпечатването му, като при необходимост могат да се поставят повече от едно изображения с различни ракурси и/или детайли на вещта;

4. предписания за съхранението на културната ценност.

(4) Върху долния десен ъгъл на изображението се полага печатът на музея. Печатът трябва да обхваща и част от долния десен ъгъл на полето, определено за поставяне на изображението.

(5) В експертното заключение се попълват задължително всички характеристики с изключение на тези, за които не е възможно тяхното определяне.

Чл. 16. (1) Експертното заключение се счита за прието, ако 2/3 от членовете са изразили едно и също становище по ал. 2, т. 1 - 3. Член на комисията, който изразява различно становище, подписва експертното заключение, като задължително излага мотивите си за изразеното становище.

(2) Експертните заключения се изготвят и подписват всяко в 2 еднообразни екземпляра, а в случаите, когато за вещта са налице достатъчно данни за съответствие с критериите за национално богатство - в 3 еднообразни екземпляра.

(3) Експертните заключения се подпечатват с печата на съответния музей.

(4) При наличие на данни, че вещите - обект на идентификация, са незаконно придобити или фалшифицират произведение на живописиста, скулптурата, графиката или археологически обекти, комисията по чл. 13, ал. 1 прекратява процедурата по идентификация, като уведомява директора на музея с протокола по чл. 14, ал. 3.

(5) Директорът уведомява писмено МВР и прокуратурата в тридневен срок от получаване на протокола.

Чл. 17. (1) Експертното заключение се съобщава на заявителя в 7-дневен срок от подписването му.

(2) Въз основа на експертното заключение директорът на музея издава удостоверение за извършена идентификация по образец съгласно приложение № 5.

(3) Удостоверението по ал. 2 се издава в едномесечен срок от подписването на експертното заключение, съответно в едномесечен срок от съобщаването на експертното заключение на Специализирания експертен съвет. За издаденото удостоверение заявителят се уведомява в 3-дневен срок.

(4) Директорът на музея не издава удостоверение по ал. 2, ако има данни да се предположи, че вещите - обект на идентификация, са незаконно придобити или фалшифицират произведение на живописиста, скулптурата, графиката или археологически обекти. В тези случаи се уведомяват органите на Министерството на вътрешните работи и прокуратурата.

(5) След извършена идентификация на движима вещ като културна ценност с наличие на достатъчно данни за съответствие с критериите за национално богатство по чл. 54, ал. 2 от ЗКН се прави предложение до министъра на културата за предоставяне на статут на национално богатство по реда на чл. 99 и сл. от ЗКН от директор на музей или от търговец по чл. 3, ал. 3.

Чл. 18. (1) За всяко постъпило в музея заявление за идентификация, разгледано в процедурата по чл. 11, ал. 1, т. 1, се оформя досие. Досието се създава и поддържа на хартия и в електронен вид.

(2) В досието се съхраняват следните документи:

1. заявлението по чл. 9, ал. 1 с приложените към него документи;
2. заповедта за назначаване на комисията за извършване на идентификацията;

3. експертното заключение по чл. 98, ал. 1 от ЗКН;

4. удостоверението за културна ценност по чл. 98, ал. 3 от ЗКН;

5. предложението на директора на музея до министъра на културата за предоставяне на статут "национално богатство", ако има такова;

6. заповедта на министъра на културата по чл. 100, ал. 4 или експертното заключение по чл. 100, ал. 2, т. 2 от ЗКН;

7. уведомителни писма, резолюции и други документи по движението на административната преписка.

(3) Досието по ал. 2 се съхранява в научния архив на музея.

(4) Заявленията за идентификация, подадени от субекти по чл. 9, ал. 2, т. 2, се регистрират в регистъра по приложение № 6.

Раздел IV.

Ред за извършване на идентификация от търговец, получил разрешение за извършване на търговска дейност с движими културни ценности

Чл. 19. (1) По реда на този раздел се извършва идентификация на вещи като културни ценности, които ще бъдат предлагани за продажба преди провеждане на обявен аукцион или преди извършване на продажба.

(2) За извършване на идентификацията се подава заявление по чл. 9, ал. 1 с приложения към него документи по чл. 9, ал. 3.

Чл. 20. (1) За извършване на идентификация по чл. 19, ал. 1 търговецът е:

1. длъжен да осигури необходими условия за осъществяване на дейността по чл. 3, ал. 5, т. 1, буква "а";

2. да назначи комисия, в състава на която се включват двама експерти, вписани в регистъра по чл. 96, ал. 4 от ЗКН, и един експерт, вписан в регистъра по чл. 165, ал. 1 от ЗКН, като всеки от тях участва в комисията само за областите, за които е регистриран в регистъра по чл. 96, ал. 4 от ЗКН и в регистъра по чл. 165, ал. 1 от ЗКН;

3. да сключи договор за извършване на идентификацията.

(2) С експертите по ал. 1, които не са служители на търговеца, се сключва договор за участието им в комисията по ал. 1, т. 2.

Чл. 21. (1) Договорът по чл. 20, ал. 1, т. 3 задължително съдържа:

1. разпоредби съгласно чл. 12, ал. 2;

2. възнаграждението за търговеца и начина на плащането му.

(2) Неразделна част от договора е:

1. цветно изображение на вещта на хартия и на електронен носител с резолюция, позволяваща нейното отпечатване, като при необходимост могат да се поставят повече от едно изображения с различни ракурси и/или детайли на вещта;

2. протокол за предаване-приемане на вещта от собственика на търговеца.

Чл. 22. (1) Заседанието на комисията по чл. 20, ал. 1, т. 2 се свиква от нейния председател и се счита за редовно, когато присъства целият ѝ състав.

(2) Заявителят представя вещта в деня на първото заседание на комисията, ако друго не е уговорено между него и търговеца с договора по чл. 20, ал. 1, т. 3.

(3) За всяко заседание се води протокол, в който се вписват приетите от комисията решения.

(4) Комисията по чл. 20, ал. 1, т. 2 съставя експертно заключение по образец съгласно приложение № 4.

(5) Експертното заключение се счита за прието, ако 2/3 от членовете са изразили едно и също становище. Член на комисията, който изразява различно становище, подписва експертното заключение, като излага писмено мотивите си.

(6) Експертните заключения се изготвят и подписват всяко в 2 екземпляра, а в случаите, когато за вещта са налице достатъчно данни за

съответствие и на критериите за национално богатство - в 3 еднообразни екземпляра.

(7) При наличие на данни, че вещите - обект на идентификация, са незаконно придобити или фалшифицират произведение на живописца, скулптурата, графиката или археологически обекти, комисията по чл. 20, ал. 1, т. 2 прекратява процедурата по идентификация, като уведомява търговеца.

Чл. 23. Търговец, извършил идентификация по реда на този раздел, прави предложение до министъра на културата за предоставяне на статут "национално богатство" по реда на чл. 99 и сл. от ЗКН след извършена идентификация на движима вещ като културна ценност с наличие на достатъчно данни за съответствие с критериите за национално богатство по чл. 54 от ЗКН. Към предложението се прилага екземплярът от експертното заключение по чл. 22, ал. 4.

Чл. 24. Издадените експертни заключения се номерират с поредни номера за всяка календарна година, подпечатват се с печата на търговеца и се регистрират по деловоден начин.

Чл. 25. (1) Търговецът създава и води досие за всеки сключен договор, което съдържа:

1. състава на комисията по чл. 20, ал. 1, т. 1;
2. екземпляр от договора за идентификация;
3. екземпляр от експертното заключение;
4. предложение до министъра на културата при наличие на достатъчно данни за съответствие с критериите за национално богатство по чл. 54 от ЗКН.

(2) Търговецът определя длъжностно лице, което да води и съхранява досието по ал. 1.

Раздел V.

Регистри на идентифицираните движими културни ценности, водени от музеите и търговците

Чл. 26. Музеите и търговците по чл. 3, ал. 3 водят:

1. регистър на вещите, които са идентифицирали като движими културни ценности, по образец съгласно приложение № 6 - за музеите, и по приложение № 7 - за търговците;

2. регистър на вещите, идентифицирани по реда на раздели III и IV, които не съответстват на изискванията за движима културна ценност, по ред, определен от директора на музея или от търговеца.

Чл. 27. (1) Директорът на музея или търговецът определя служител, който извършва вписванията в регистрите. Информацията в регистрите се поддържа и съхранява на електронен и хартиен носител.

(2) Вписването в регистъра на отделна движима културна ценност, колекция или група от вещи, идентифицирани от музея или от търговеца, се извършва в поредност от едно до безкрайност. Всяка вписана културна ценност получава регистрационен номер.

(3) Регистрационният номер по ал. 2 съдържа в поредност:

1. поредния номер на вписването в регистъра и годината на вписване;

2. шифъра на музея или № на удостоверението по чл. 116 от ЗКН за търговец, извършил идентификация, и класификацията по чл. 52 и 53 от ЗКН с обозначения съгласно ал. 4 и 5.

(4) За посочване на историческия период по чл. 52 от ЗКН в регистрационния номер се включват историческите периоди чрез следните индекси:

1. за Праистория - индекс "П";
2. за Античност - индекс "А";
3. за Средновековие - индекс "С";
4. за Възраждане - индекс "В";
5. за Ново и Най-ново време - индекс "Н.Н".

(5) За посочване на класификацията по чл. 53 от ЗКН в регистрационния номер се включва съответната научна и културна област, обозначена с цифрата:

1 - за археологически: движими вещи, открити в земята, на повърхността ѝ или под водата и свидетелстващи за епохи и цивилизации, които са обект на археологията;

2 - за етнографски: движими вещи, които са свидетелства за начина на живот и работа, традициите, обичаите, обредите, вярванията и занаятите и дават възможност да се проучат етническите характеристики и промените в материалната и нематериалната култура;

3 - за исторически: движими вещи, свързани с исторически събития и с живота и дейността на изтъкнати личности;

4 - за художествени: произведения на изобразителните изкуства във всичките им техники и разновидности, включително образци на филателията;

5 - за природни: образци от флората, фауната, палеонтоложки и минерални образувания;

6 - за технически: произведения на техническата култура;

7 - за архивни: документи с културно и научно значение, независимо от времето, мястото, носителя и техниката на създаването им;

8 - за книжовни: ръкописни културни ценности до края на 18 век, старопечатни редки и ценни издания, които притежават научна, културна, полиграфическа или библиографска стойност;

9 - за литературни: документални и вещевни културни ценности, свързани с цялостната история на литературата.

(6) В регистъра се вписват трите имена и данни за контакт на собственика на културната ценност, съответно същите данни при промяна на собственика на културната ценност.

(7) В 7-дневен срок от настъпване на промяната на собствеността на регистрираната движима културна ценност нейният приобретател или упълномощено от него лице е длъжен да уведоми писмено Министерството на културата, музея или търговеца за отразяване на обстоятелството в регистъра. Уведомлението може да бъде подадено и по електронен път.

Раздел VI.

Регистър на идентифицираните движими културни ценности със статут "национално богатство"

Чл. 28. (1) В Министерството на културата се води Регистър на движими културни ценности със статут "национално богатство". Информацията в регистъра се поддържа и съхранява на електронен и хартиен носител.

(2) Длъжностното лице, което извършва вписване в регистъра, се определя със заповед на министъра на културата.

Чл. 29. (1) Регистърът представлява база от данни, която се поддържа от съответната специализирана дирекция на Министерството на културата.

(2) Регистърът съдържа:

1. информация, попълнена по образец съгласно приложение № 8;
2. разрешенията на министъра на културата за изработване на копия и реплики на културни ценности - национално богатство;
3. данни за промяната на собствеността на регистрирана движима културна ценност.

(3) В 7-дневен срок от настъпването на промяната в собствеността на регистрирана движима културна ценност нейният собственик или упълномощено от него лице е длъжен да уведоми Министерството на културата за отразяване на обстоятелството в регистъра.

Чл. 30. (1) Вписването в регистъра на отделна движима културна ценност, колекция или група от вещи, идентифицирани като национално богатство, се извършва в поредност от едно до безкрайност, като всяка вписана движима културна ценност получава пореден регистрационен номер от едно до безкрайност.

(2) Регистрационният номер съдържа в поредност:

1. поредния номер на вписването в регистъра;
2. регистрационния номер на културната ценност, формиран по реда на раздел V;
3. обозначението "СЕС-МК".

Раздел VII.

Предоставяне на информация

Чл. 31. (1) Музеите и търговците по чл. 3, ал. 3 предоставят информация на електронен носител, включително и по електронен път, за идентифицираните от тях движими културни ценности на Министерството на културата:

1. до 31 март на календарната година - за идентифицираните от тях движими културни ценности през предходната календарна година;
2. въз основа на искане на разследващи органи, подадено до Министерството на културата.

(2) Информацията по ал. 1 съдържа:

1. трите имена и ЕГН на физическо лице или наименованието и ЕИК на юридическо лице - заявител в процедура по идентификация;
2. наименованието на движимата културна ценност и регистрационния номер в регистъра по чл. 26, т. 1.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Заявления за идентификация, подадени до влизане в сила на тази наредба по реда на Наредба № Н-3 от 3.12.2009 г. за реда за извършване на

идентификация и за водене на Регистъра на движими културни ценности (ДВ, бр. 101 от 2009 г.), се довършват по реда на настоящата наредба.

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 107 от Закона за културното наследство и отменя Наредба № Н-3 от 3.12.2009 г. за реда за извършване на идентификация и за водене на Регистъра на движими културни ценности (ДВ, бр. 101 от 2009 г.).

Приложение № 1 към чл. 9, ал. 1

ДО
ДИРЕКТОРА НА

.....
(ДЪРЖАВЕН/РЕГИОНАЛЕН/
ОБЩИНСКИ И ЧАСТЕН
МУЗЕЙ ИЛИ ТЪРГОВЕЦ)

З А Я В Л Е Н И Е

от

(три имена и ЕГН, наименование на юридическото лице и ЕИК)

Адрес за контакт:

Телефон:

Електронна поща:

Уважаеми господин директор,

На основание чл. 97, ал. 2, 3, 4 и 7 от ЗКН моля да бъде извършена идентификация на:

- движима вещ:
- колекция от движими вещи съгласно приложен опис;
- група от вещи със сходни характеристики съгласно приложен опис.

ПРИЛОЖЕНИЯ:

- декларация за произхода и способа за придобиване на вещта (вещите) по образец съгласно приложение № 2;
- документи, удостоверяващи правото на собственост;
- декларация за авторство по образец - съгласно приложение № 3;
- удостоверение за наследници;
- по едно цветно изображение за всяка вещ на електронен носител с резолюция, позволяваща неговото отпечатване, като при необходимост могат да се прилагат и други изображения, които представят различни негови ракурси и/или детайли.

Дата:

Подпис:

Приложение № 2 към чл. 9, ал. 3

ДЕКЛАРАЦИЯ
за произход и за способ на придобиване към чл. 9, ал. 3, т. 1

Днес,, долуподписаният

.....,

(три имена)

ЕГН, Л.К.

.....,

издадена Г. ОТ

.....,

постоянен адрес

.....,

Декларирам, че следната вещ, колекция или група от вещи със:

автор

.....,

наименование

.....,

техника

.....,

материал

.....,

размери

.....,

е моя собственост, придобита от автора:

- по наследство, което удостоверявам с удостоверение за наследници;
- с дарение;
- възмездна прехвърлителна сделка;
- документи, удостоверяващи правото на собственост;
- друго

Прилагам цветно изображение на вещта на електронен носител

Дата:

гр.

Подпис:

За неверни данни деклараторът носи отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Приложение № 3 към чл. 9, ал. 3

ДЕКЛАРАЦИЯ
за авторство към чл. 9, ал. 3, т. 3

от

.....,

(три имена)

ЕГН, Л.К.

.....,

издадена Г. ОТ

.....,

адрес

.....

Декларирам, че съм автор на творба:

с наименование

.....,

година на създаване

.....,

техника

.....,

материал

.....,

размери

.....

Прилагам изображение на творбата: снимка размер

Дата:

гр.

Подпис:

Приложение № 4 към чл. 15, ал. 1

Приложение № 5 към чл. 17, ал. 2

.....
.....

(име на национален/регионален/общински/частен музей/търговец)

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Изх. №

Дата:

Настоящото се издава в уверение на това, че описаната в експертно заключение (№/дата), прието от комисия, назначена със Заповед (№/дата), вещ/вещи съответства/не съответства на изискванията за културна ценност/колекция по смисъла на Закона за културното наследство.

Дата:

Приложение № 6 към чл. 26, ал. 1

Регистър на движимите културни ценности, идентифицирани от музеите (чл. 102 от ЗКН)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
№	Регистр ационен № на заявлен ие за идентиф икация	Трите имена на заявит еля, ЕГН/Е ИК за юрими чески лица	Адр ес и дан ни за кон такт	Трите имена и данни за конта кт на собств еника на култу рната ценно ст	Промя на на собств еника, трите имена и данни за контак т на собств еника на култур ната ценно ст	Наимен ование на култур ната ценнос т, автор, матери ал, размер и, датиро вка (ако са известн и)	Регистр ационен № на движим а културн а ценност	№ на експе ртното о заклю чение на СЕС	Запов ед № на мини стъра на култу рата	№ на паспо рт на култу рната ценно ст	Забел ежка

Приложение № 7 към чл. 26, ал. 1

